

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 72/23

Luxemburg, 4 mei 2023

Arrest van het Hof in zaak C-300/21 | Österreichische Post (Immateriële schade ten gevolge van de verwerking van persoonsgegevens)

De inbreuk op zich op de AVG geeft geen recht op schadevergoeding

Daarentegen is het voor de toekenning van een recht op schadevergoeding niet nodig dat een bepaalde drempel van ernst wordt bereikt

Sinds 2017 heeft Österreichische Post informatie verzameld over de politieke gezindheid van de Oostenrijkse bevolking. Met behulp van een algoritme werden „adressen van doelgroepen” gedefinieerd op basis van sociale en demografische criteria. Uit die gegevensverzameling kon Österreichische Post afleiden dat een bepaalde burger een grote affiniteit had met een bepaalde Oostenrijkse politieke partij. De verwerkte gegevens werden echter niet doorgegeven aan derden.

De betrokken burger, die niet had ingestemd met de verwerking van zijn persoonsgegevens, stelt dat het feit dat hem een affiniteit met de partij in kwestie werd toegeschreven, hem erg boos heeft gemaakt en ervoor heeft gezorgd dat hij zijn vertrouwen is verloren en dat hij zich voor schut gezet voelde. Ter vergoeding van de immateriële schade die hij meent te hebben geleden, vordert hij bij de Oostenrijkse gerechten een bedrag van 1 000 EUR.

Het Oberste Gerichtshof (hoogste federale rechter in civiele en strafzaken, Oostenrijk) heeft twijfels geuit over de vraag hoever het recht op schadevergoeding krachtens de algemene verordening gegevensbescherming¹ reikt in geval van materiële of immateriële schade als gevolg van een schending van die verordening. Het Oberste Gerichtshof vraagt het Hof van Justitie of het enkele feit dat inbreuk is gemaakt op de AVG volstaat voor toekenning van dat recht, en of vergoeding slechts mogelijk is wanneer de geleden immateriële schade een bepaalde drempel van ernst te boven gaat. Ook wil die rechter weten of er Unierechtelijke bepalingen bestaan om de hoogte van de schadevergoeding vast te stellen.

In het arrest van vandaag stelt het Hof in de eerste plaats vast dat het duidelijk is dat het recht op schadevergoeding krachtens de AVG slechts bestaat indien cumulatief is voldaan aan de volgende drie voorwaarden: een inbreuk op de AVG, materiële of immateriële schade als gevolg van die inbreuk en een causaal verband tussen de schade en de inbreuk. Bijgevolg **geeft niet elke inbreuk op zich op de AVG recht op schadevergoeding**. Elke andere uitlegging zou in strijd zijn met de duidelijke bewoordingen van de AVG. Bovendien leidt een inbreuk op de AVG volgens de overwegingen van deze verordening die specifiek betrekking hebben op het recht op schadevergoeding, niet noodzakelijkerwijs tot schade en is er slechts sprake van een recht op schadevergoeding wanneer er een causaal verband bestaat tussen de betrokken inbreuk en de geleden schade. De vordering tot schadevergoeding verschilt dus van andere beroepswegen waarin de AVG voorziet, met name van de beroepswegen die het opleggen van

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1, hierna: “AVG”)

administratieve geldboeten mogelijk maken, waarbij geen individuele schade hoeft te worden aangetoond.

In de tweede plaats merkt het Hof op dat **het recht op schadevergoeding niet alleen geldt voor immateriële schade die een bepaalde drempel van ernst bereikt**. In de AVG wordt dat vereiste tenminste niet vermeld. Een dergelijke beperking zou dus in tegenspraak zijn met de ruime opvatting die de Uniewetgever aan het begrip „schade” heeft gegeven. Indien de vergoeding van immateriële schade ervan afhankelijk wordt gesteld dat een bepaalde drempel van ernst wordt bereikt, zou de samenhang van de bij de AVG ingevoerde regeling kunnen worden aangetast. Die drempel – op basis waarvan er al dan niet vergoeding kan worden verkregen – zou namelijk hoger of lager kunnen worden gelegd naargelang van de beoordeling van de rechter bij wie het beroep is ingediend.

Wat in de derde en laatste plaats de regels over de vaststelling van de schadevergoeding betreft, merkt het Hof op dat de AVG daarover geen bepalingen bevat. **Het is dus een zaak van de rechtsorde van elke lidstaat om de nadere regels vast te stellen** voor de vorderingen die worden ingediend ter bescherming van de rechten die de justitiabelen in dit verband aan de AVG ontleen, en in het bijzonder **de criteria ter bepaling van de omvang van de in dat verband verschuldigde vergoeding, op voorwaarde dat daarbij de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid in acht worden genomen**. In dit verband benadrukt het Hof de compenserende functie van het in de AVG opgenomen recht op schadevergoeding en brengt het in herinnering dat dit instrument beoogt een **volledige en daadwerkelijke vergoeding van de geleden schade** te waarborgen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Volg ons!

